

SINH HOẠT AHCC VÙNG HOA-THỊNH-ĐÓN

Ngô-Năm

Xuân năm nay AHCC vùng Hoa-Thịnh-Đón cũng họp mặt như thường lệ. Buổi họp diễn ra vào ngày 24-5-2015 tại tư thất AH Bùi-văn Ân với đông đủ AH tham dự. Đặc biệt hội ngộ lần này, phần văn nghệ được thay thế bởi phần tự truyện và tâm sự của mỗi AH qua 40 năm xa quê hương, để anh em trong gia đình Công Chánh cùng chia sẻ buồn vui.

Điều cảm động nhất trong buổi hội ngộ này là AH Nguyễn-văn Bảnh tuy tuổi già và đang bệnh nhưng vẫn chống gậy đến họp mặt. AH đã tâm sự nhiều...chân tình thiết tha, và khéo léo nhấn nhủ gần xa rằng “giữ cho còn có nhau”!. Không ngờ đó là lời từ biệt trước ngày AH vĩnh viễn ra đi, ngày 9 tháng 6-2015, tức là đúng hai tuần sau buổi hội ngộ.

AH Nguyễn-văn Bảnh là cựu Trưởng Khu Công-Chánh Khu Bắc, Nam Phần VN.

Gia Đình AH Nguyễn văn Bảnh đã tổ chức Lễ Tưởng Niệm để tưởng nhớ đến AH theo như ước vọng của AH là

1. AH không muốn nằm tại nhà quàn để người thân và khách thăm viếng người quá vãng .
2. Sau khi hỏa thiêu, gia đình tổ chức một Lễ Tưởng Niệm để người thân, bạn bè, và khách kể lại những kỷ niệm vui đã có dịp tham dự với AH Bảnh trong lúc sinh thời của AH vì AH chỉ ham vui thôi.

Sau đây là bài Điều văn do AH Ngô-Năm, đại diện AHCC vùng HTĐ đọc trong Lễ Tưởng Niệm AH Nguyễn văn Bảnh ngày 28 tháng 6 năm 2015.

ĐIỀU TỪ CỦA ÁI HỮU CÔNG CHÁNH VÙNG HOA THỊNH ĐÓN TRONG LỄ TƯỞNG NIỆM CỐ AH NGUYỄN VĂN BẢNH



*Ái Hữu Nguyễn văn Bảnh
ngày Họp mặt AHCC 24-5-
2015*

Kính bái Hương Linh Ái Hữu

Hôm nay các AHCC vùng Hoa-Thịnh-Đồn về đây nghiêng mình trước di ảnh của Anh để bái biệt Anh, và dâng lời cầu nguyện chư Phật tiếp dẫn hương linh sớm siêu thăng về miền Cực Lạc.

Thưa Anh,

Từ ngày xa quê hương đến nơi đây, chúng ta nhờ có mỗi giây liên hệ là tình đồng nghiệp, tình đồng môn, nên như chim gọi đàn, đã tìm đến với nhau kết tình bạn thân thiết như bà con ruột thịt; giúp đỡ lẫn nhau, cùng nhau chia sẻ niềm vui, nỗi buồn.

Trong gia đình Công Chánh ở vùng này, Anh là bậc cao niên, là người anh từ ái, được toàn thể anh em mến phục, quý trọng. Với nhân cách đạo hạnh, khiêm cung, hòa nhã, anh là gương sáng cho chúng tôi noi theo trong cung cách xử thế ở trường đời.

Hằng năm AHCC có hai lần họp mặt, gọi là Xuân Thu nhị kỳ. Từ buổi ban đầu đến nay, anh không hề thiếu vắng một buổi nào. Những dịp hội ngộ, hàn huyên, Anh luôn đem niềm vui, niềm tin yêu qua ánh mắt hiền lành, với nụ cười tươi mát và những mẩu chuyện đầy tình nhân ái. Cảm động thay! Chỉ mới hai tuần trước ngày biệt ly, tuy rằng Anh tuổi già sức yếu, vẫn chống gậy, khập khểnh từng bước đến họp mặt với anh em Công Chánh.

Buổi họp mặt hôm ấy, khi đến phần hàn huyên và văn nghệ, Anh đưa đề nghị và khuyến tấn anh em mỗi người lần lượt kể chuyện tâm tình; tình nghĩa công-chánh gắn bó keo sơn ở chốn này qua bốn mươi năm xa quê hương. Thế rồi Anh bắt đầu với giọng trầm buồn, nhỏ nhẹ. Anh đã tâm sự nhiều, chân phương và cảm động, và nhiều lần Anh đã nghẹn ngào, dứt đoạn vì quá xúc động. Hôm đó có nhiều lần Anh nhấn nhủ câu “Hãy giữ cho còn có nhau!”. Chúng tôi đưa mắt nhìn nhau, chạnh lòng linh cảm, hình như có một điều gì đó sắp đến với Anh, với AHCC chúng ta. Quả thật, chỉ mấy ngày sau, tin như sét đánh rằng Anh đã vĩnh viễn ra đi....., để thương để nhớ cho gia đình bà con và tất cả anh em AHCC chúng tôi.

Anh đã đi rồi...! đã biệt ly gia đình Công Chánh !! AHCC từ đây mất đi một người Anh, một người bạn hiền lành, bao dung, hòa ái... mà chúng tôi luôn kính mến và quý trọng.

Sinh ký tử quy! Anh đã rũ áo ở chốn ta-bà quy về cõi Phật! Xin chấp tay nguyện cầu Phật A-Di-Đà phóng quang tiếp dẫn hương linh Ái Hữu Nguyễn-văn Bánh phiêu diêu, thanh thoi miền Cực lạc.

Kính bái biệt.

Ngô Năm